

La phrase suivante est grammaticalement intéressante : « *Ik laat **je** niet **gaan*** » (« *Je ne te laisse pas t'en aller* »).

On y trouve notamment la forme verbale « **LAAT** » qui (à l'IMPERATIF joue le rôle d'un auxiliaire « *de mode* » et exige le **REJET** du verbe) et « **GAAN** », derrière le complément (« **je** »), à la fin de certaines phrases. Voir phénomène du **REJET**, entre autres, à l'impératif :

<https://www.idesetautres.be/?p=ndls&mod=grammatica&smod=rejVerbes>

© 2020, Bernard GOORDEN, voor de grammatica. Autres exemples à <https://www.idesetautres.be/?p=ndls&mod=vandersteen>

Kolonel Schwarz... Alias Mudfinger!

Jnderdaad! Goede voorbereiding loont altijd. Alleen moest ik mijn opzet uitstellen wegens mijn vlucht voor de gendarmen!

Lang voor lady Shirehamp Engeland verliet wist ik in welk hotel zij een kamer geboekt had en welke kamer zij zou betrekken! Nelis, de timmerman liet zich omkopen om het karweitje van het luik op te knappen! Maar nog voor de lady aankwam, moest ik op de vlucht!

Sis, luk op geld om zijn dochter Mathilde te helpen, verborg mij en speelde voor spook bij het fictieve graf zodat ik, degelijk vermomd mijn intrek in het Grand Hotel kon nemen! Ik zou al vroeger toegeslagen hebben maar mijn wagen was in herstelling zodat ik nu pas naar Frankrijk kan vertrekken om in te schepen!

89

Jk laat je niet gaan, kerel! Jk waag het erop!

BERTRAND VALT UIT MAAR WORDT PROMPT NEERGESLAGEN WAAROP...

... JOEKI ZICH OP MUDFINGER WERPT EN ZICH AAN ZIJN ARM VASTKLEMT.

90